

திருவாசகம் ஓர் பன்முகப் பார்வை Thiruvvasagam: A Multifaceted Perspective

முனைவர் ம.அனுராதா¹, முனைவர் செ. சக்திமுருகன்², முனைவர் ப.கோமதி³, முனைவர்
முனைவர் கோ. பத்மப்ரியா⁴

¹இணைப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, நந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி)

ஈரோடு-638052, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

²உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, நந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி)

ஈரோடு-638052, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

³இணைப்பேராசிரியர் மற்றும் துறைத்தலைவர், தமிழ்த்துறை, நந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி
(தன்னாட்சி) ஈரோடு-638052, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

⁴இணைப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, நந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி)

ஈரோடு-638052, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Dr. M. Anuradha¹, Dr. C. Sakthimurugan², Dr. P. Gomathi³, Dr. G. Padmapriya⁴

¹Associate Professor in Tamil, Department of Tamil, Nandha Arts and Science College (Autonomous), Erode-638052 Email: anuratha71@gmail.com

²Asst. Professor in Tamil, Department of Tamil, Nandha Arts and Science College (Autonomous), Erode-638052 Email: sakthimurugantamil@gmail.com

³Associate Professor in Tamil, Department of Tamil, Nandha Arts and Science College (Autonomous), Erode-638052 Email: gomsabbu21@gmail.com

⁴Associate Professor in Tamil, Department of Tamil, Nandha Arts and Science College (Autonomous), Erode-638052 Email: padmapriyakss@gmail.com

Abstract:

In the history of Tamil literature, Thiruvvasagam holds a unique place among spiritual texts. Considered one of the four primary Agamas of Saivism, this work was composed by a devotee of Shiva named Manikkavasagar. The text conveys that the ultimate state of the soul is to approach God through love, knowledge, and experience, and attain surrender at His feet. Thiruvvasagam stands as a timeless literary work, an expression of profound spiritual experience, and a mature form of devotional literature. This article aims to explore Thiruvvasagam in detail from various angles and bring forth its multifaceted nature.

Keywords: Tamil literature, Thiruvvasagam

ஆய்வுச் சுருக்கம்:

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில், ஆன்மீகப் பனுவல்களுள் தனக்கென ஒரு தனித்துவமான இடத்தைப் பெற்றுள்ள இலக்கியப் படைப்பு திருவாசகம். சைவ சமயத்தின் நான்கு முக்கிய ஆகமங்களுள் ஒன்றாகக் கருதப்படும் இந்நூல், மாணிக்கவாசகர் என்னும் சிவபக்தரால் இயற்றப்பட்டது. இறைவனை அன்பாலும், அறிவாலும், அனுபவத்தாலும் அணுகி, அவன் திருவடியில் சரணாகதி அடைவதே ஆன்மாவின் உன்னத நிலை என்பதை இந்நூல் உணர்த்துகிறது. thyme-series, காலத்தால் அழியாத இலக்கியமாகவும், ஆழ்ந்த ஆன்மீக அனுபவத்தின் வெளிப்பாடாகவும், பக்தி இலக்கியத்தின்

முதிர்ச்சியான வடிவமாகவும் திருவாசகம் திகழ்கிறது. இக்கட்டுரை, திருவாசகத்தை பல்வேறு கோணங்களில் விரிவாக ஆராய்ந்து, அதன் பன்முகத்தன்மையை வெளிக்கொணர்வதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

அறிமுகம்

சங்க இலக்கியங்கள் உலக இலக்கியங்களின் இமயம். தமிழ்நாட்டில் தோன்றியுள்ள பக்தி இலக்கியங்கள் உலக பக்தி இலக்கியங்களின் இமயமாகத் திகழ்கின்றன.

“யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழி போல்

இனிதாவது எங்கும் காணோம்”

என்பார் பாரதியார்.

“உன் சீரிளமைத் திறம் வியந்து செயல் மறந்து வாழ்த்துதுமே”

என்பார் மீனாட்சி சுந்தரனார்.

தமிழ் மொழியானது உயர்தனிச் செம்மொழியாக விளங்குவது. அத்தமிழ்மொழி வளமைமிக்க சொல்லாட்சியுடன் வளர்ச்சியடைந்ததோடு இன்று வரையும் வளம்மிக்க மொழியாகத் திகழ்கின்றது. திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர் போன்றோர் தமிழகத்தில் ஊர் ஊராகச் சென்று தமிழைப் பரப்பினர். தமிழ் இசையைப் பரப்பினர். பக்தி இயக்கத்தைப் பரப்பினர். தமிழில் ஞானசம்பந்தர் தமிழுக்குச் சொன்ன அடைகளைப் போன்று யாரும் சொன்னதாகத் தெரியவில்லை.

அருந்தமிழ், ஆராஅருந்தமிழ், இசைமலிதமிழ், இன்தமிழ், இன்புறுந்தமிழ், உருவாகும் ஒண்டமிழ், உரைசெய்தமிழ், எழுதுமொழிதமிழ், கலைமலிதமிழ், குற்றமில்செந்தமிழ், குன்றாதமிழ், சங்கமலிதமிழ், தவமிருந்துதமிழ், ஞானத்தமிழ், திருநெறியதமிழ், புகழ்வண்டமிழ், பூந்தமிழ், மறைவளரும்தமிழ், இன்தமிழ் என்று சொற்களால் அழகுபடுத்தி கருத்தையும், மனதையும் நிறைத்தவர். இச்சொல்லாட்சிகள் படிக்கப் படிக்க இன்பம் ஊட்டுவன. பக்திப் பனுவல்களில் திருமுறைகளைப் போன்று ஊனோடும் உயிரோடும் கலந்த திறம் சொல்லச் சொல்லத் தெவிட்டாதது.

மனிதனுக்கும் இறைவனுக்கும் உள்ள ஆன்மீக உறவை விளக்குவது சமயம். 'சமை'எனும் சொல் 'பக்குவப்படுத்து'என்னும் பொருளைக் குறிக்கும். 'சமை'அடிப்படையாகப் பிறந்த 'சமைதல்'என்னும் சொல் 'அமைதல்', 'ஆயத்தமாதல்', 'பக்குவமடைதல்'பொருளைக் குறிக்கும். சமை என்னும் அடிச்சொல்லில் இருந்து பிறந்தது தான் சமயம். மனிதனைத் தெய்வீகப் பண்புள்ள சான்றோனாகப் பக்குவப்படுத்தும் கலைக்குச் சமயம் என்று பெயர். சமயம் வழி பெயர்கள் பலவாயினும் குறிக்கோள் ஒன்றே.

சமயம் என்பது கல்வியின் ஒருபகுதி அன்று. அது வாழ்க்கையின் அடிப்படையான நெறி. சமயம் என்பது வெறும் ஏட்டு நெறியோ, அறிவு நெறியோ அன்று. அது வாழ்க்கை நெறி. சமயமும் வாழ்க்கையும் இணைந்தே செல்லுதல் வேண்டும். இச்செல் வழியே உன்னத வாழ்க்கைக்கு வழியாய் அமையும். இதனை மெய்ப்பித்துக் காட்டியவர்களே தமிழகத்தில் தோன்றிய சமயப் பெரியோர்கள். அதனாலேயே,

“யான் எனது என்னும் செருக்கு அறுப்பான் வானோர்க்கு

உயர்ந்த உலகம் புகும்” (குறள்-346)

என்று குறள் எடுத்து இயம்புகிறது.

உண்மை என்ற சொல்லிற்கு ஆழ்ந்து நோக்குமிடத்து ஒரே உண்மைதான் இருக்கும். அவ்வுண்மை மாறாத உண்மை எங்கும் நிலை பெறுகின்ற பேருண்மை. முக்காலத்திற்கும் பொருந்துகின்ற முழுஉண்மை. அதுவே உலகப் பொது உண்மை. சத்தியம் வெல்லும் என்பது மெய்ஞ்ஞான உண்மை. உலகம் உருண்டை வடிவம் விஞ்ஞான உண்மை. இவ்வுண்மைக்கு மாறாக உலகில் வேறொன்றும் இல்லை. சுருங்கக் கூறுமிடத்து மனம், வாக்கு, காயம் ஆகிய மூன்றும் ஒன்றா இருப்பதே உண்மை எனப்படும். இவ்வுண்மையை மெய்ப்பித்து, வென்று வாழ்வாங்கு இன்றும் வாழ்ந்து கொண்டு இருப்பவர்களே நம் மூதாதையர்களும், அடியார் பெருமக்களும், புலவோர் பெருமக்களும், நன்மனம் கொண்ட வேந்தர்களும். இவ்வாறாக இவர்கள் வாழ்ந்துகாட்டிய மெய்ஞ்ஞான நெறி வாழ்வியலே நமக்குப் பனுவல்களாகக் கிடைக்கப் பெற்றுள்ளன. சான்றாக,

“பதியிழந்தனம் பாலனை இழந்தனம், படைத்த

நிதியிழந்தனம், இனிநமக்குளதென நினைக்கும்

கதியிழக்கினும் கட்டுரை இழக்கிலேம் என்றார்

மதியிழந்து தன்வாயிழந்தருந்தவன் மறைந்தான்”

அரிச்சந்திரபுராணம்

என்ற இப்பாடல், சொன்ன சொல்லை மறைக்காமல், மறக்காமல், மறுக்காமல் காப்பாற்றிய உண்மை நெறியை மிகத்தெளிவாக இனிது உணர்த்துகின்றது. வள்ளுவமும் இவ்வருங்கருத்தை,

“புறந்தாய்மை நீரால் அமையும் அகந்தாய்மை

வாய்மையாற் காணப்படும்”(குறள்-298)

என்று இயம்புகின்றது. ஆகவே “வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்” இக்குறளுக்கேற்ப இன்றும் நம்மோடு உறைந்து கொண்டிருப்பவர் மாணிக்கவாசகப் பெருமான். பெருமானின் திருவாசகத்தைப் போற்றுவதே இக்கட்டுரை.

மணிவாசகப்பெருமான்

சமயக் குரவர்கள் நால்வரில் ஒருவர். இவர் பாடியது திருவாசகமும் திருக்கோவையாரும் ஆகும். இவர் 9-ம் நூற்றாண்டின் வரகுணபாண்டியன் காலத்தைச் சேர்ந்தவர். அரிமர்த்தன பாண்டியனிடம் தலைமை அமைச்சராகப் பணியாற்றினார். திருவாதவூரில் பிறந்தார். அதனால் திருவாதவூரர் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றார். பெற்றோர் சம்புபாதசாரியார், சிவஞானவதியார் 'தென்னவன் பிரம்மராயன் என்ற பட்டத்தினைப் பெற்றவர். சிறந்த சிவபக்தரான மாணிக்கவாசகர் 2-ஆம் வரகுணபாண்டியன் காலத்தில் (863-911) வாழ்ந்தவர்.

ஞான நெறியைப் பின்பற்றிய இவர் 32 ஆண்டுகளே வாழ்ந்து ஆனி மகத்தில் சிதம்பரத்தில் முக்தி அடைந்தார்

திருவாசகம்

மாணிக்கவாசகர் பாடிய பத்திச் சுவையும், மனதை உருக்கும் தன்மையையும் கொண்ட திருவாசகப் பாடல்கள் தமிழில் சிறந்த இலக்கியங்களின் வரிசையில் வைத்து எண்ணப்படுகின்றது.

“சிறைபெறா நீர்போல் சிந்தை வாய்ப்பாயும்

திருப்பெருந்துறை யுறை சிவனே “(கோயில்திருப்பதிகம்)

என்பதாலும், “இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க” (சிவபுராணம்) எனும் அடிகளால் தமிழின் அருட்திறத்தையும் வாதவூரற்கும் இறைவனுக்குமான நெருக்கத்தையும் உணரலாம்.

திருவாசகத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தவரான ஜி. யு. போப். மாணிக்கவாசகரைப் பற்றி, 'உலக வரலாற்றிலேயே மேதையான மாணிக்கவாசகரை விடப்புலமை, உழைப்பு, துன்பத்தைப் பொறுத்தல், இடையறா நிலைத்த பக்தி ஆகிய பண்புகளுடன் நம் மனத்தைக் கவருகின்றவர் வேறுயாரும் இல்லை என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

திருவாசகம் என்பது

தி-	த்+இ	த்	இ
ரு	-	ர்+உ	ர்
வா	-	வ்+ஆ	வ்
ச-	ச்+அ	ச்	அ
க	-	க்+அ	க்
ம் -		ம்	

6 மெய் எழுத்துக்களையும் 5 உயிர் எழுத்துக்களையும் தனக்குள் கொண்டிருக்கும் பிரம்மஞான ரகசியமாகும்.

பிரம்மஞானத்தின் முக்கிய குறிக்கோள் ஒருவரின் உண்மையான சுயத்தை அறிவது. பிரம்மஞான ரகசியம் என்பது ஒருவரின் உள்ளார்ந்த அறிவை வெளிக்கொணர்ந்து வாழ்க்கையில் அமைதியும், ஆனந்தமும் பெறமுடியும் என்பதாகும். அதோடு எல்லாவற்றையும் பற்றிய ஆழமான அறிவு அல்லது விழிப்புணர்வுமாகிய அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய ஒரு முழுமை.

திருவாசகத்தில் அறிவியல்

இந்த உலகம் பேரண்டம். ஆயிரக்கணக்கான பூமிகளை ஒரு நட்சத்திரத்தில் அடக்கி விடலாம். Thousands and Thousands of earth can be packed in a single star என்பது அறிவியல்.

மிகுதியான நட்சத்திரங்கள் வானத்தில் உள்ளன. அவற்றில் 27 நட்சத்திரங்களை பெயர்கூறி அழைக்கிறோம். இவ்வளவு பெரிய நட்சத்திரங்கள் எவ்வாறு அங்கே நின்று கொண்டிருக்கின்றன. அதற்குக் காரணம் ஒன்றையொன்று பிடித்து இழுத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அதனை, ஐன்ஸ்டீன்

தொடர்புடைய கொள்கையை(Relativity theory) என்று கூறுவார். இதனை மாணிக்கவாசகர் திருவண்டப் பகுதி என்ற பாடலில் பாடியுள்ளார்.

“அண்டப்பகுதியின் உண்டைப் பிறக்கம்

அளப்பருந்தன்மை வளப் பெருங்காட்சி

ஒன்றனுக் கொன்று நின்றெழில் பகரின்

நூற்றொரு கோடியின் மேற்பட விரிந்தன” (1-4)

அண்டம் என்பது ஒன்றல்ல. பல்வேறு பகுதிகளை அடக்கியது. உண்டை எனும் சொல்லுக்கு உருண்டை, கூட்டம் உள்ளிட்ட பொருள்கள் உண்டு. உருண்டை வடிவமான கூட்டம் எனும் பொருளும் உண்டு. பிறக்கம் எனும் சொல்லுக்கு ஒளி, உயற்சி, குவியல் என்றுபொருள் பால்வெளி அண்டத்தில் கருத்துகளைப் பற்றிய கோட்பாட்டை குறிக்கும் விதமாக,

“சோதியனே துன்இருளே தோன்றாப்

பெருமையனே” (சிவபுராணம்)

என்ற திருவாசகவரி அமைகிறது. சோதி என்பதனை ஒளிவடிவான இறைவன் எனக் கூறுவதிலிருந்து ஒளி வழிபாடானது. பழந்தமிழர் உடையது என்பதும் தெரியவருகிறது.

‘துன்இருள்’ என்று குறிப்பிடுவது கருந்துளையை எனலாம். சந்திரன், சூரியன் ஆகியவற்றில் கதிர் நுழைந்து செல்ல முடியா இடத்து இருளை விலக்க அக்னி விளக்கு பயன்படுகிறது. இவற்றினிடத்து இருபகுதி உண்டு. சந்திரன், சூரியன் ஆகியவற்றின் உள்ளே இருண்டபகுதி உள்ளதை விஞ்ஞானம் காட்டிச் செல்கிறது.

விடை தெரியாத பிரபஞ்ச வெளிப்பாடுகள் இன்றுவரை விண்வெளி ஆய்வாகத் தொடர்கின்றன. இத்தேடலை மாணிக்கவாசகர் இறையின் வெளிப்பாடாக சிவபுராணத்தில் சொல்கிறார். இங்கு அறிவியலே ஆன்மீகமாவதைக் காணமுடிகிறது.

நியூட்டனின் ஈர்ப்புவிதி அல்லது உலகளாவிய ஈர்ப்புவிதி என்பது, பிரபஞ்சத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு பொருளும், மற்றொரு பொருளை ஈர்க்கிறது. ஈர்ப்புவிசை தான் புவியீர்ப்பு விசையாகி பூமியின் சுழற்சிக்கு அடிப்படையாகிறது. இக்கோட்பாட்டை,

“ஈர்த்து என்னை ஆட்கொண்ட எந்தைப்

பெருமானே”(சிவபுராணம்) என்ற திருவாசக வரி வெளிப்படுத்துகின்றன.

காந்தம் எந்த வித புறச்செயலுமின்றி இரும்பை இழுக்கின்றது. அந்த இரும்புக்குத் தன்னைத் தடுத்து நிறுத்திக் கொள்ளும் தன்மை இல்லை. காந்தத்தின் வலிமைக்கேற்ப இரும்பு மிக விரைவாகச் சென்று ஒட்டிக் கொள்கின்றன.

இதனையே பதி, பசு கோட்பாடாக விவரிக்கிறது. இறைவனோடு உயிர் சென்று அடைவதே வாழ்வின் நோக்கமாகும். காந்தவியல் கோட்பாட்டில் காந்தம் இரும்பினை ஈர்ப்பது போல இறைவன் அடியார்களை ஈர்க்கின்றான். ஈர்க்கும் தன்மையே சின்முத்திரையாகக் காட்டப்படுகிறது.

சின்முத்திரை என்பது ஒருயோக முத்திரையாகும். இதில் வலது கையின் சுட்டு விரலால் பெருவிரலின் நுனியைத் தொட்டு, மற்ற மூன்று விரல்களையும் நேராக நீட்டிப் பிடிதிருப்பார்கள். இதில்,

- ❖ பெருவிரல்: இறைவனைக் குறிக்கிறது.
- ❖ சுட்டுவிரல்: ஆன்மாவைக் குறிக்கிறது.
- ❖ மற்ற மூன்று விரல்கள்: ஆணவம், கன்மம் மாயை ஆகிய மூன்று மலங்களைக் குறிக்கின்றன.

இந்த மூன்று விரல்களையும் நீட்டிப் பிடித்திருப்பதன் மூலம், ஆன்மா இறைவனுடன் இணையும் போது மூன்று மலங்களும் நீக்கப்பட்டு, ஞானம் பெறப்படும் என்பதைக் குறிக்கிறது.

Fig1: பிரபஞ்சத்தின் மத்தியில் உள்ள பிரகாசமான ஒளி (சோதி)

இந்தக் காட்சி மாணிக்கவாசகரின் திருவண்டப் பகுதியின் அறிவியலை விளக்குகிறது. பிரபஞ்சத்தின் மத்தியில் உள்ள பிரகாசமான ஒளி (சோதி) இறைவனையும், சுற்றித் தெரியும் கருந்துளைகள் (துன்இருள்) அறியப்படாத அண்ட ரகசியங்களையும் காட்டுகிறது. அண்டங்கள் ஈர்ப்பு விசையால் கட்டுண்டு நிற்கின்றன என்ற தத்துவத்தை, திறந்திருக்கும் திருவாசகப் பாடல் வரிகளுடன் இந்தப் பேரண்டத்தின் பிரம்மாண்டம் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.

பரிணாமக் கோட்பாடும் மாணிக்கவாசகரும்

பரிணாமக் கோட்பாடு என்பது உயிரினங்கள், தலை முறையாக எப்படி மாறி வருகின்றன என்பதை விளக்கும் ஒரு அறிவியல் கோட்பாடு. சார்லஸ் டார்வின் மற்றும் ஆல்ஃபிரட் ரஸ்ஸல் வாலஸ் ஆகியோரால் முன் மொழியப்பட்ட இந்தக் கோட்பாடு, உயிரினங்கள் பொதுவான மூதாதையரிடமிருந்து வந்தவை என்றும், இயற்கைத் தேர்வு மூலம் வேறுபட்டுள்ளன என்றும் கூறுகிறது. டார்வின் பரிணாமக் கொள்கை முதன்முதலில் 1859 ஆம் ஆண்டு “ஆன்டி ஆர்ஜின் ஆப் ஸ்பீசீஸ்” என்ற புத்தகத்தில் வெளியிடப்பட்டது. அதாவது உயிரினங்களின் தோற்றம் என்ற புத்தகமாக வெளியிட்டது.

இக் கோட்பாட்டிற்கு வெகு முன்னதாகவே மாணிக்கவாசகப் பெருமான் தமது சிவபுராணத்தில்

“புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்

பல்விருகமாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்

கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்

வல்அசுரராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்

செல்லாஅ நின்ற இத்தாவர சங்கமத்துள்”

என்ற வரிகளில் பரிணாமக் கோட்பாட்டினை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

Fig2: பரிணாமக் கோட்பாட்டையும் அண்டத்தின் எல்லை

இந்தக் காட்சி மாணிக்கவாசகரின் சிவபுராணத்தில் உள்ள பரிணாமக் கோட்பாட்டையும் அண்டத்தின் எல்லையற்ற தன்மையையும் விளக்குகிறது. புல், புழுவில் தொடங்கி விலங்குகள், பறவைகள், பேய்கள், மனிதர்கள், தேவர்கள் என உயிரினங்களின் தொடர்ச்சியான பிறவிகளை இது காட்டுகிறது. பிரபஞ்சத்தின் மையத்தில் இறைவனை (சிவனை) வணங்கும் முனிவர்கள் மற்றும் ஆன்மீக நிலைகளையும், அண்டவெளியின் ஆழத்தையும் இது ஒருங்கே சித்தரிக்கிறது.

அண்டவெளி

அண்டத்திலுள்ள அனைத்துப் பொருட்களும் ‘நட்சத்திரங்களும் ,கிரகங்கள், விண்மீன்திரள்கள் போன்றவை பருப்பொருளால் ஆனவை. அண்டத்தில் காணப்படும் பருப்பொருள்களில் ஒரு சிறிய பகுதி மட்டுமே நாம் காணக்கூடியது. மீதமுள்ளவை இருண்ட பருப்பொருள் மற்றும் இருண்ட ஆற்றல் என்று நம்பப்படுகிறது. அவை இன்னும் முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ளப் படவில்லை. இதனையே,

‘தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுனர்வாய்’ என்கிறது சிவபுராணம்

தோற்றச் சுடரொளியாய் என்பது, ‘தோன்றும் ஒளியாக’அல்லது ‘தோற்றம் அளிக்கும் ஒளியாக’ என்பதாகும் இதன் பொருள். ‘சுடரொளி’என்பது ஒளி அல்லது பிரகாசம் என்றும் பொருள்படும். ஆகவே மணிவாசகர் இறைவனை பேராற்றல் மிக்க தோற்றத்தின் ஒளியாகப் போற்றுகிறார்.

திருவாசகத்தில் கருவியல்

பக்திப் பனுவலாகவும் பைந்தமிழ் நூலாகவும் இலங்கும் திருவாசகம் ,அறிவியல் கருத்துக்களோடு அறிவியல் செய்திகளையும் உள்ளடக்கிய நூலாகும்.

திருவாசகத்தில் நான்காவது பதிகம் போற்றி திருஅகவல் .225 அடிகளில், நிலைமண்டில ஆசிரியப்பாவாலான இப்பதிகம் , இறைவனின் முதன்மையைப் போற்றுகிறது. அப்பதிகத்தின் முதற்பகுதி உயிர்களின் உற்பத்திபற்றி பேசுகிறது. அப்பகுதி இன்றைய மருத்துவத்தின் கருவியல் (Embriology) என்ற அறிவியல் கருத்துக்களை ஒத்திருப்பது வியப்பிற்குரியது.

“மானுடப் பிறப்பினுள் மாதா உதரத்து
 ஈனமில் கிருமிச் செருவினிற் பிழைத்தும்
 ஒருமதித் தான்றியின் இருமையிற் பிழைத்தும்
 இருமதி விளைவின் ஒருமையிற் பிழைத்தும்
 மும்மதி தன்னுள் அம்மதம் பிழைத்தும்
 ஈரிருதிங்களிற் பேரருள் பிழைத்தும்
 ஆறுதிங்களில் ஊரலர் பிழைத்தும்
 ஏழுதிங்களில் தாழ்புவி பிழைத்தும்
 எட்டுத் திங்களில் கட்டமும் பிழைத்தும்
 ஒன்பதில் வருதரு துன்பமும் பிழைத்தும்
 தங்க தசமதி தாலொடு தான்படும்
 துக்கசாகரத் துயரிடைப் பிழைத்தும்”(அடி:13-25)

என்ற வரிகளில் கரு உருவாவதும், தப்பிப் பிழைப்பதும் உயிரின் வினைக் கேற்ப நிகழும் என்பது சைவ சமயம் கூறும் தத்துவம். பெண்ணின் கருப்பையில் பெல்லோபியன் குழாய்ப் பாதையின் முதிர் அண்டம் விந்தனுவுடன் இணைந்து கருமுட்டை உருவாகிறது. இதுவே கருவுறுதல் எனப்படுகிறது. இக்கரு சிறிது சிறிதாக வளர்ந்து நிரம்பும் பருவுடம்புடன் பிறக்கும். இவ்வாறு வளர்ந்து பிறத்தற்கு இடையே உள்ள அழிவு நிலைகள் பலவுண்டு. மக்களாகப் பிறக்கும் உயிர்களும் அத்துணை அழிவுகட்கும் தப்பிப் பிழைத்தல் வேண்டும். ‘ஈனமில்கிருமி’ எனக் குன்றுதல் இல்லாத பல அழிவுகளின் திறத்தைக் குறிப்பிடுகிறார் மணிவாசகர்.

கருவுற்ற முட்டை அடையும் வளர்ச்சிகளை வளர் கருவின் நிலைகளை “ஒருமதித் தான்றியின் இருமையிற் பிழைத்தும்”, ‘இருமதி விளைவின் ஒருமையின் பிழைத்தும்’என்ற வரிகள் சுட்டுகின்றன. தான்றிக்காயின் அளவில் 4 மி.மீ. அளவில் சிறிதாக இருக்கும் கருப்பையின் திசுச்சுவர்கள் ஆழமாகப் பதிந்து வளரத் தொடங்கும். அந்நிலையில் தாயின் அறியாமையால் அழிதல் தானே அழிவுறுதல் என

இருநிலைகளில் கருச்சிதைவு ஏற்படலாம். ஆகவேதான் மணிவாசகர் 'இருமையிற்பிழைத்தும்' என்கிறார் போலும்.

இரண்டாம் மாதத்தில் கருவானது சுமார் முக்கால் அங்குலம் நீளமுள்ளதாகவும், மூலக்கருமுட்டையை விடச்சுமார் 40000 மடங்கு பெரியதாக அமையும். இந்நிலையில் உயிர் வளியானது கருவிற்குச் செல்லும் விரல்கள், கண், செவி, நாசி, வாய் முதலிய உறுப்புகளின் ஆரம்பகால வளர்ச்சிகள் வெளிக்கிளம்புகின்றன. இரத்த ஓட்டமும் முழுமையடைகிறது என்ற கருவியல் நூல் செய்திகளை உள்ளடக்கி, இருமாதங்களில் வளர்ச்சியை உள்ளடக்கி, 'இருமை, ஒருமைகளின்று பிழைத்து' எனக் குறிப்பாகச் சுட்டியுள்ளார்.

மூன்றாம் மாதத்தில் கருவுற்ற மங்கையர் புளிப்புப் பண்டம், மண் முதலியவற்றை உண்ணும் மசக்கை ஏற்படும். இச்செயலை “வயவுறுமகளிர் வேட்டுண்ணின் அல்லது பகைவருண்ணா வருமன் விடையே” (புறம்-20) என்று புறநானூறு கூறுகிறது. கருவைப் பற்றிய கவலையின்றி மண் முதலியவற்றை உண்ணும் மசக்கையிலிருந்து கரு அழியாமல் தப்ப வேண்டும்.

இரண்டாம் மாதம் வெளிக்கிளம்பிய கண்ணின் ஆரம்பகால நிலைகள் ஈரிரு திங்களான நான்காம் மாதத்தில் நன்கு திறக்கும் என்பது கருவியில் செய்தி. இப்பார்வையில் வளர்ச்சி பற்றிய எண்ணத்தை உள்ளடக்கி மாணிக்கவாசகர், 'பேரிருள் பிழைத்தும்' எனக் கட்டபுலன் வளர்ச்சியைக் குறித்த ஒப்புமை எண்ணி வியக்கத்தக்கது.

தாயின் வயிற்றில் இருக்கும் கருக்குழந்தை 5-ம் மாதத்தில் சாவில் (முஞ்சதல்) இருந்து பிழைத்தல் வேண்டும். மசக்கையால் குறைவுற்ற கரு 5-ம் மாதத்தில் வளர்ச்சியின்றி புறக்காரணங்களால் அழியும்தலை ஏற்படலாம் என்பது அறிவியல். இறையருளால்,

'முஞ்சதல் பிழைக்கும்' என்பது இறையியல்.

6,7ம் மாதங்களில் கரு வளர்ச்சி நிகழும் தடைகளைக் சுட்டுமாறு வளர்ச்சியைக் காட்டுவார் மாணிக்கவாசகர். அதாவது,

'தாழ்புவி' என்ற சொல் திருவாசகத்தில் 7-ம் மாதத்தில் கருப்பை தாங்க முடியாமல் பூமியில் விழும் ஆபத்திலிருந்து தப்புவது என்பதைக் குறிக்கிறது.

உயிர்களின் கருப்பையினுள் தோன்றும் சினை முட்டையின் தோற்றத்தை, 'தாயினது செந்நீரில் குமிழ்' போன்ற பொருள் உண்டு. அப்பொருள் பூவைப்போல அரும்பி, மலர்ந்து கூம்பும் என்கிறது கருவியல். அந்த அறிவியலை வெளிப்படுத்துமாறு 'அலர்' (மலரின் ஒருநிலை) எனத் திருவாசகம் சுட்டுவது எவ்வளவு பொருத்தமானது.

7 வது மாதத்தில் கருவானது நன்கு வளர்ச்சி அடைய வேண்டும். 'சிறப்பில் சிதடும், உறுப்பில் பிண்டமும், கூனும், குறளும், ஊமமும், செவிடும், மாவும் மருளும்", (புறம்-28) இன்றி குழந்தை பிறத்தல் வேண்டும். ஆகவே தான் 6ம் மாதம் முடிந்து ஏழாம் மாதத்தில் சீமந்தம், வளைகாப்பு முதலிய சடங்குகளைச் செய்கின்றனர்.

கருவின் இக்காலகட்டத்தில் (23-வதுவாரம்) கரு சூழ்ப்பை ஒரு திரை போன்று கருவினை மூடியிருக்கும். இத்திரைக் கருவினைக் குளிர், புவியீர்ப்பு, கேடு விளைவிக்கும் நுண்ணுயிர்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து பாதுகாக்கும். ‘தாழ்புவி பிழைக்கும்’ என்ற சொற்றொடரை முன் பின்னாக ‘புவிதாழ்’ எனக் கொண்டு நிலத்தில் விழுவதிலிருந்து தப்பவேண்டும் என்ற பொருளைப் பெறலாம்.

இவ்வாறு மணிவாசகப்பெருமான் ஊரலர், தாழ்புவி முதலிய சொற்களின் வழி இறையருளால் பிழைக்க வேண்டும் என அறிவியல் கூறுகளைக் கொண்ட இறையியலைச் சுட்டுகின்றார்.

நன்கு வளர்ச்சி பெற்ற கரு, கருப்பையோ அசைதல் 8ம் மாதத்தில் நடைபெறும் அந்த உடல் துன்பத்திலிருந்து குழந்தை பிழைத்தலை “எட்டுத்திங்களில் கட்டமும் பிழைத்தும்” என்பது மணிவாசகம்.

9-ம் மாதத்தில் குழந்தை வெளிவரச் செய்யும் முயற்சிகளில் இருந்து பிழைத்தல் வேண்டுமென்பதை ‘வருதருதுன்பம்’ என்கிறார்.

அதாவது, 8,9-ம் மாதங்களில் ஏற்படும் குறை பிரசவச் சுழ்நிலைகளிலிருந்து விடுபட்டு வளர்தலைக் ‘கட்டமும் வருதரு துன்பமும் பிழைத்து’ எனச் சுட்டுவது போற்றுதற்குரியது.

அனைத்திலும் சிறந்த மக்கட்பேறு 10ம் மாதத்தில் நிகழும். இதனை ‘தக்கதசமதி தாயொடு தான்படும் துக்க சாகரத்துயரிடைப் பிழைத்தல்’ வேண்டும் என்கிறார். நாளமில்லாச்சுரப்பிகளின் செயற்பாட்டால் இக்கருப்பை சீராகச் சுருங்கத் தொடங்கும். அதனால் குழந்தை வெளித் தள்ளப்படும். இந்த கருப்பை சுருக்கத்தால் தாய்க்கு பிரசவவலி ஏற்படுகிறது என்பது மருத்துவநூல் தரும் செய்தி. வெளிவரும் குழந்தை இடநெருக்கடியால் துன்புறலாம். இத்தகு துன்பங்களிலிருந்து இறையருளால் தாயும்சேயும் பிழைத்தல் வேண்டும் என இறைமையைப் போற்றும் திருவாசகத் தொடர்கள், பழந்தமிழரின் மருத்துவ அறிவினையும் போற்றி நிற்கின்றது.

Fig3: கருவியல் பற்றிய விளக்க

இந்தக் காட்சி திருவாசகத்தில் கூறப்பட்டுள்ள கருவியல் பற்றிய விளக்கத்தை இரண்டு விதங்களில் சித்தரிக்கிறது. இடதுபுறம், ஒரு கோயிலின் தூண்களில் கருவின் பல்வேறு வளர்ச்சி நிலைகள் குறியீட்டு ரீதியாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இது மாதா கர்ப்பத்தில் கருவானது கடக்கும் கடினமான பாதைகளையும், ஒவ்வொரு மாதமும் எதிர்கொள்ளும் இடர்களையும் சைவ சமயத் தத்துவத்துடன் இணைத்துக் காட்டுகிறது.

வலதுபுறம், ஒரு நவீன கருவியல் விளக்கப்படம் உள்ளது. இது கருமுட்டை உருவாக்கம் முதல் 10 மாத கர்ப்ப காலம் வரையிலான கருவின் உடற்கூறியல் வளர்ச்சியின் முக்கிய மைல்கற்களை, மாதவாரியான அறிவியல் விவரங்களுடன் தெளிவாக எடுத்துரைக்கிறது. பண்டைய இலக்கிய ஞானமும் நவீன அறிவியலும் ஒன்றிணைந்து கருவின் பயணத்தை வியப்புடன் நோக்குகின்றன.

திருவாசகத்தில் திருக்குறளின் தாக்கம்:

மனிதனால் மனிதனுக்குச் சொல்லப்பட்டது திருக்குறள். இந்நூல் மனிதர்களின் அக, புற வாழ்க்கைக்குத் தேவையான அடிப்படைப் பண்புகளை விளக்குகிறது. அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்ற வாழ்க்கையின் உறுதிப்பொருள்கள் நான்கனுள் அறம் பொருள் இன்பம் என்னும் மூன்றையும் விரித்துரைப்பது. எனவே முப்பால் எனப்பெயர் பெற்றது. இத்தகைய சிறப்புடைய திருக்குறளின் தாக்கம் திருவாசகத்தில் பல இடங்களில் காணமுடிகிறது.

சிறுபொழுதும் என்நெஞ்சில் நின்றும் என்றும் அகலாதவனுமாகிய இறைவன் திருவடி வாழ்க என்று மணிவாசகப்பெருமான் இறைவனின் திருவடியை

“இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தான் வாழ்க” (சிவபுராணம்) என்று குறிப்பிட்டிருப்பது,

“மலர்மிசை ஏகினான் மாணடி சேர்ந்தார்.

நிலமிசை நீடுவாழ்வார்” (கடவுள்வாழ்த்து.3)

என்ற திருக்குறளை நினைவூட்டுகிறது. இறைவன் புகழாகிய சிவபுராணத்தை மனதார நினைத்து, துதித்தால் எவ்வினையாக இருப்பினும் அவை அனைத்தும் விலகும் என்பதனை,

“முந்தை வினை முழுதும் மோய உரைப்பன் யான்”

(சிவபுராணம்)

என்று மாணிக்கவாசகர் குறிப்பிடுகிறார். இக் கருத்தினை,

“இருள்சேர் இருவினையுஞ்சேரா இறைவன்

பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு” (கடவுள்வாழ்த்து-5) என்று

திருக்குறள் கூறுகிறது.

பற்று அறுத்தவன் பற்றினைத் திருக்குறள்,

“பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றை

பற்றுக பற்று விடற்கு”(குறள்-350) என்று குறள் வலியுறுத்துவது போல், மணிவாசகரும்

இறைவனின் திருவடிக்கமலங்களைப் பற்றுபவர் வியனாலகம் அடைவர் என்பதனை,

“மின்னே ஏனைய பூங்கழல்கள்

அடைந்தார் கடந்தார் வியனுலகம்" (திருவாசகம்ஆனந்தமாலை)

என்று திருவள்ளுவர் பற்று என்று கூறியதனை மணிவாசகர் வியனுலகம் என்கிறார்.

திருவருளோடு கூடி இருப்பவர்களுக்கு மீண்டும் பிறவாவரத்தினை அருளுபவன் சிவபெருமான் என்பதனை

“மீண்டு வாரா வழியருள் புரிபவன்

பாண்டி நாடே பழம்பதி யாகவும்”(கீர்த்தித்திருஅகவல்) எனவும்,

'மீட்டிங்கு வந்துவினைப் பிறவி சாராமே" (சிவபுராணம்)

எனவும் மாணிக்கவாசகர் குறிப்பிடுகின்றார்.

இக்கருத்தினை குறளானது,

“கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்பிடுவர்

மற்றீண்டு வாரா நெறி”(குறள்-6)

எனக் கூறுவது மாணிக்கவாசகரின் கருத்தோடு ஒத்திருக்கிறது. ஆகவே பிறவாமை நெறியானது நம் மக்களிடையே பன்னெடுங்காலமாக இருந்து வருவதனை அறிய முடிகிறது.

வாழ்க்கையைச் செம்மைப்படுத்தும் வகையில் பலரும் குறளைக் கற்று பிறவியைப்பயன் உடையதாக்கினர். அதனால் பிற்கால இலக்கியங்களிலும், காப்பியங்களிலும், சமய நூல்களிலும் திருக்குறளின் தாக்கம் அதிகம் உள்ளது.

நிறைவாக

திருவாசகமானது படிக்கப் படிக்கப் பேரின்பம் தருவது. மந்திர ஆற்றல் நிரம்பிய வாக்காக மக்களால் வணங்கப்பட்டு, நோய் தீர்க்கவும், நல்வாழ்வு பெறவும், கோள் இடர்களையவும் இன்றளவும் மன மொழி மெய்களால் அடியார் பெருமக்களால் வணங்கப்பட்டு வருகின்றது. திருவாசகம் எனும் பேரின்பத்தேன் அமுதம்.

பூவானது மொட்டு விடும் போதே அந்த மொட்டுக்குள்ளேயே எல்லாப் பண்புகளும் ஒருசேர அமைந்திருக்கும். வண்ணம், இதழ்க்கூறு, மணம் எல்லாம் இருக்கும். அதாவது ஒரு அணுவுக்குள்ளேயே உருவம் முழுமையும் இருக்கிறது. அதைப்போல மணிவாசகப்பெருமானின் திருவாசகத்திற்குள் கரு முதல் திரு வரை அனைத்துமான வாழ்வியல் மெய்மைகள் அடங்கியிருக்கின்றன.

மின்சார ஆற்றல் நிரம்பிய மின்கலனின் சக்தி எவ்விதமோ, அதைப்போல ஓர் இறைமாண்பு கொண்டிலங்குகிறது. திருவாசகம் படிப்போரை காந்த போல் ஈர்க்கும் வல்லமை கொண்டது.

“தேரிய மடந்தையர் வாரம் இசைப்ப” என்று சிலப்பதிகாரத்தில் குறிக்கப் பெறுகிறதைப் போல இந்த வாரப் பாடல்கள் அதாவது திருவாசகப் பாடல்கள் தெய்வத்தோடு உறவாடித் தெய்வத்துக்கும் மனிதனுக்கும் இடையே ஆன்மபாலம் அமைகின்றன.

வாரம் என்பது வழிபாட்டால் கிடைக்கக்கூடிய பேரின்பமாகும்.

தெய்வ அருள் பொருந்திய இம்மந்திரப் பாடல்கள் எண்ணியதை நிறைவேற்றும் தன்மை கொண்டவை.

அன்பே,சமய வாழ்க்கையின் அடிப்படையாக அமைந்திருக்கின்றன. உலகமானது ஒரு பகுதி இன்பமாகவும் ஒரு பகுதி துன்பமாகவும் கலந்து நிற்கின்றன.

இத்தகைய உலகியல் துன்பத்திலிருந்து விடுபட மனதும் உடலும் செம்மைப்படல் வேண்டும். மனம் செம்மையுறும் போது அனுபூதி நிலை எய்துகிறது. அப்பொழுது தான் வாழவும் முழுமை பெறுகிறது.

அகஉலகின் கதவைத் திறத்தலே பயிற்சிகளிலெல்லாம் மிகப் பெரிய பயிற்சி, அதாவது உட்கோதியைக் கண்டு தெளிவதே. இதுவே மரணமில்லாப் பெருவாழ்வு வாழ்வதற்குரிய அமரநெறியாகும்.

திருவாசகமானது சீவனுக்குள்ளே சிவமணம் பூக்கச்செய்ய வழிகாட்டுவன. கையில் விளக்கு வைத்துக் கொண்டு வழி தெரியாமல் கடலில் விழக்கூடாது என்று நெறிப்படுத்துவன. மேலும்,

குறியீட்டு மொழியில் கூறப்பட்டிருக்கும் பல்வேறு ஆன்ம ரகசியங்களைச் சொல்வன. பிறப்பின் நோக்கமே மேன்மையடைதலும் பிறவாமுத்தியடைதலுமே. அம்முத்தி நெறியினை மணிவாசகர் வாழ்ந்து மெஞ்ஞானத்தைப் பனுவலுகளாக இம்மனித குலத்திற்கு தந்துவிட்டுச் சென்றிருக்கின்றார்.

'நல்லார் ஒருவர் உளரேல் அவர்பொருட்டு

எல்லோருக்கும் பெய்யும் மழை"

என்பது அவ்வையின் மூதுரை. அதேபோல,

வணக்கத்துக்குரிய ஒருவன் இருக்கிறான் எனில் அவனைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்பதற்கேற்ப ஞானக்கவிஞரின், ஞானக்கல்விக்காக இயற்றித் தந்த கவின் நன்கொடை திருவாசகம்.

ஞானச்சுடர் வீசுகின்ற திருவாசகத்தினை வாசித்து அனைவரும் உய்வு அடைவோமாக.

பார்வை நூல்கள்

1. திருக்குறள் ,பரிமேலழகர்உரை, சாரதாபதிப்பகம்.
2. திருவாசகம்(பன்னிருதிருமுறைமுழுவதும்), மணிவாசகர்பதிப்பகம்
3. புறநானூறு, வர்த்தமானன்பதிப்பகம்
4. தினமணி <https://www.dinamani.com> -5dec 2015

References

1. Thiruvalluvar. (n.d.). *Thirukkural* (Parimelazhagar Urai). Saradha Pathippagam.
2. Manikkavasagar. (n.d.). *Thiruvagasam*. Manivasagar Pathippagam. (Published as part of the complete Panniru Thirumurai collection).
3. *Purananooru*. (n.d.). Varthamanan Pathippagam.
4. Dinamani. (2015, December 5). *Dinamani Online Newspaper*. Retrieved from <https://www.dinamani.com>

License

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).